

ว.วินิจฉัยกุล นักประพันธ์ชั้นครู ผู้ก้าวทันทุกความเปลี่ยนแปลง

“ว.วินิจฉัยกุล” และ “แก้วแก้ว” เป็นชื่อนักอ่านนวนิยายชาวไทยรู้จักเป็นอย่างดี ซึ่งทั้งสองชื่อเป็นนามปากกาของ **รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงวินิตา ตติยนต์** ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ประจำปี 2547 ท่านใช้เวลาเกือบทั้งชีวิตอยู่ในแวดวงวรรณกรรม และเขียนนวนิยายหลากหลายแนวไม่ว่าจะเป็น จินตนิยาย ประวัติศาสตร์ โรแมนติก สะท้อนชีวิตและสังคม ฯลฯ ซึ่งแต่ละเรื่อง ต้องอาศัยการศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด จนบางครั้งต้องอ่านหนังสือเป็นพัน ๆ หน้า เพื่อจะหาข้อมูลมาเขียนเพียงไม่กี่คำ บอกกับแรงบันดาลใจและจินตนาการส่วนตัว ผลงานที่เผยแพร่ออกมาจึงทั้งสนุก เข้มข้น และเต็มไปด้วยความรู้ทั้งทางภาษา วรรณคดี และประวัติศาสตร์ ทำให้ผู้อ่านได้เห็นและเรียนรู้สังคมในแต่ละยุคสมัยผ่านตัวละครที่โลดแล่นอยู่ในหน้าหนังสือ

ครอบครัวนักอ่าน

รศ. ดร.คุณหญิงวินิตา เป็นลูกสาวคนเดียวในครอบครัวนักอ่าน ด้วยในบ้านจึงมีตู้เก็บหนังสือดี ๆ ไว้มาก ตั้งแต่วรรณคดีไทยในสมัยคุณแม่เป็นนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปจนถึงนวนิยายดี ๆ ของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ว. ณ ประมวญมารค (พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวิภาวดีรังสิต) ดอกไม้สด (ม.ล.บุปผา นิมมานเหมินท์) เมื่อมีเวลาอยู่บ้านก็จะอ่านหนังสือเป็นหลัก

นอกจากนี้ บรรยายภาคในโรงเรียนก็เอื้อให้ท่านได้เขียนมาก โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัยที่ท่านศึกษา เน้นให้นักเรียนอ่านเขียนได้เร็วมาก นักเรียนเขียนเรียงความเป็นเรื่องเป็นราวได้ตั้งแต่อยู่ประถม ศึกษาปีที่ 3

“เมื่อจบประถมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พวกเราก็เขียนเรื่องกันได้แล้ว ถึงขั้นออกวารสาร ลงเรื่องสั้นและนิยายหลายตอนจบ โดยเขียนลงในสมุด ใครลายมือสวยก็ช่วยกันคัดจากต้นฉบับ แล้วส่งเวียนกันอ่าน เพราะ 60 กว่าปีก่อนยังไม่มีใครพิมพ์ตีความในบ้าน ไม่มีการอัดสำเนา ทั้งหมดนี้ต้องแอบทำกันไม่ให้ครูเห็น เพราะถ้าครูจับได้ว่าเอาหนังสือหรือสมุดอะไรที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมาจะโดนจับไม่คืน การเขียนหนังสือก็เป็นเรื่องต้องทำกันเอง

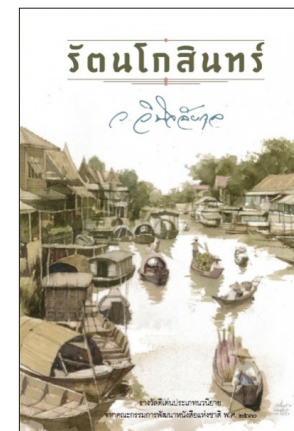
“เพื่อน ๆ หลายคนมีหัวทางการประพันธ์ แต่พอเติบโตก็ไม่ได้ดีทางอื่นกันหมด เหลือดิฉันคนเดียวที่ยึดเป็นอาชีพมาจนทุกวันนี้ มีคนถามกันมากกว่าเขียนหนังสือได้อย่างไร คงจะเกิดจากใจรักและฝึกฝนตัวเอง ไม่ทอดทิ้งความสามารถทางนี้ แม้ว่าเจออุปสรรคมากพอสมควรกว่าจะแจ้งเกิดได้”

แม้ครอบครัวจะส่งเสริมเรื่องการอ่านและเขียนเป็นอย่างมาก ทว่าคุณแม่ของท่านก็ไม่อยากให้ลูกสาวยึดอาชีพนักประพันธ์ เพียงแค่อยอมให้เขียนเป็นงานอดิเรกเท่านั้น จึงกีดกันทุกทาง เช่น ไม่ให้ติดต่อกับบรรณาธิการ ส่งต้นฉบับได้ทางไปรษณีย์เท่านั้น ทุกเรื่องคุณแม่ของท่านต้องอ่านก่อนส่ง และไม่ให้นำไปรับค่าเรื่อง โดยอ้างว่าถ้าบรรณาธิการเห็นว่าเป็นเด็กจะไม่ให้ลงอีก จนกระทั่งเรียนจบปริญญาเอกจึงเขียนเรื่องได้ตามใจชอบ

การก้าวข้ามอุปสรรคเหล่านี้ได้ รศ. ดร.คุณหญิงวินิตาบอกสั้น ๆ แค่ว่า “ทำต่อไป” และผลจากการไม่ยอมถอยแม้แต่ก้าวเดียว เราจึงได้อ่านนวนิยายดี ๆ มากมาย งานเขียนของท่านประสบความสำเร็จและเป็นที่นิยม รวมถึงได้รับรางวัลด้านผลงานประพันธ์จากภาครัฐและเอกชนหลายสิบเรื่อง ในจำนวนนี้ นวนิยายเรื่อง “รัตนโกสินทร์” ได้รับการยกย่องเป็นวรรณกรรมแห่งชาติอีกด้วย

เรียงร้อยเรื่องราวจากสิ่งรอบตัว

อย่างที่ทราบกันดีว่าผลงานของ รศ. ดร.คุณหญิงวินิตา นั้นมีหลากหลายแนว ซึ่งท่านหยิบเอาความรู้และประสบการณ์รอบตัวมา

ผลงานนวนิยายเรื่อง “รัตนโกสินทร์”

ผลงานนวนิยายเรื่อง “มัลลย์สามชาย”

เรียงร้อยประกอบเข้ากับสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่าน

“เมื่ออ่านหนังสือมาก ๆ สมอก็จะทำงานไปเรื่อย ๆ จินตนาการก็จะแตกแขนงออกมาออกไป เหมือนคนที่ออกกำลังกายไม่หยุด ร่างกายจะสร้างกล้ามเนื้อขึ้นมา แต่การเขียน คือ การออกกำลังกายสมอง และจินตนาการ มันก็จะสร้างภาพสร้างเรื่องต่อไปเรื่อย ๆ ของมันเอง

“อีกอย่าง คือ ดิฉันไม่ได้นั่งอยู่กับที่ แล้วคิดกับเขียนไปเลย ๆ แต่ต่อยอดความรู้ไปด้วย เจอหนังสือที่ไหนก็อ่าน เรียนจบมาหลายสิบปีแล้วก็ยังค้นคว้าศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นพื้นฐานในการเขียนเรื่อง ความคิดใหม่ ๆ ก็เกิด ทำให้เราไม่จำเจอยู่กับของเดิม ๆ การไม่หยุดพัฒนาความรู้เป็นเรื่องสำคัญมาก ทำให้เราไม่ตกยุคเมื่อระยะเวลาผ่านไป”

เราจึงได้อ่านนวนิยายหลายแนวและน่าติดตามทุกเรื่อง เพราะ รศ. ดร.คุณหญิงวินิตาไม่เคยสร้างข้อจำกัดหรือติดกรอบเป็นสูตรสำเร็จสำหรับงานแต่ละชิ้น

“งานเขียนไม่มีสูตรสำเร็จตายตัว แต่ละคนต้องลงมือทำแล้วจะรู้เอง ทั้งหมดเกิดจากตัวเจ้าของ ผลงานจึงเปรียบได้กับลูกของผู้เขียน ไม่มีเรื่องไหนเป็นเรื่องโปรดเป็นพิเศษ รักเท่ากัน”

แต่ในความหลากหลายนั้นยังมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่เห็นเด่นชัดในงานเขียนของท่าน เรื่องที่เขียนในนาม “ว.วินิจฉัยกุล” ทุกเรื่องจะมีข้อคิด คติสอนใจ ไม่ได้ให้แต่ความบันเทิงเท่านั้น ส่วนหนังสือของ “แก้วแก้ว” เป็นนิยายแนวแฟนตาซี จะวางเรื่องแปลกไปจากเรื่องอื่น ๆ ที่เคยอ่าน ส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีใครเดาตอนจบได้ จึงกลายเป็นเสน่ห์ที่ทำให้ผู้อ่านติดตามผลงานเสมอ

นักเขียนผู้ไม่เคยตกยุค

ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมาสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปมาก โดยเฉพาะเมื่อเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาทั้งอินเทอร์เน็ตและโซเชียลมีเดีย เมื่อคนอ่านหนังสือหรือเสพข่าวสารผ่านหน้าจอโทรศัพท์มือถือ

“ดิฉันไม่ได้นั่งอยู่กับที่ แล้วคิดกับเขียนไปเลย ๆ
แต่ต่อยอดความรู้ไปด้วย... การไม่หยุดพัฒนา
ความรู้เป็นเรื่องสำคัญมาก
ทำให้เราไม่ตกยุคเมื่อระยะเวลาผ่านไป ”

เพิ่มมากขึ้น จำนวนคนอ่านหนังสือผ่านหน้ากระดาษก็น้อยลง แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ทำให้คนยุคเก่าอย่าง รศ. ดร.คุณหญิงวิจินดา รู้สึกแปลกหรือตื่นตกใจกับความเปลี่ยนแปลงเพราะท่านไม่เคยหยุดพัฒนาความรู้ โดยท่านเริ่มใช้อินเทอร์เน็ตมาตั้งแต่ปี 2542 จนมีเว็บไซต์ที่คุณเองในชื่อ www.reunthai.com ซึ่งเป็นเว็บบอร์ดให้ความรู้ทางศิลปะและวัฒนธรรมอีกด้วย

“อินเทอร์เน็ตซึ่งปัจจุบันกลายมาเป็นโซเชียลมีเดีย ช่วยขยายขอบเขตความรู้ให้กว้างขึ้นมาก มีผลต่อการเขียนแน่นอน อย่างน้อยก็ทำให้ติดตามข่าวคราวความเป็นไปของสังคมได้ทันและไม่ตกยุค”

ความฝันที่ถูกเติมเต็มเป็นชีวิตที่สมบูรณ์พร้อม

ในด้านชีวิตส่วนตัว รศ. ดร.คุณหญิงวิจินดาในวัยเกษียณมีความสุขกับลูก ๆ ที่ต่างเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีงานมั่นคงและมีครอบครัวที่น่ารัก

ท่านเล่าให้ฟังว่า “ลูกสาว 2 คน ชื่อ ดร.สาวิตา ดิถียนต์ จบอักษรศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม) จากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จบปริญญาโทและเอกทาง Theatre Practice จาก University of Exeter ประเทศอังกฤษ ปัจจุบันเป็นอาจารย์ภาควิชาการศิลปการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาฯ ส่วนคนน้อง ผศ. ดร.วัธสาตรี ดิถียนต์ จบศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปริญญาโททาง Visual Arts

(คะแนนเฉลี่ย 4.00) และปริญญาเอกทาง Educational Technology (รางวัลดีเด่น 2 เหรียญทอง) จาก University of Northern Colorado แห่งเดียวกับที่แม่จบมา ปัจจุบันเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“ดิฉันเป็นคนตามใจลูก ไม่เอาทฤษฎีอะไรมาใช้ทั้งนั้น ถ้าจะมีหลักในการเลี้ยง เพื่อให้ชีวิตไปได้ด้วยดี ก็แค่ 2 ข้อ คือ หัดให้รักหนังสือตั้งแต่เด็ก กับทำให้เขารู้สึกเป็นสุขเมื่ออยู่บ้าน ข้อแรกเพื่อเพิ่มพูนสติปัญญา จะได้สร้างอนาคตให้มั่นคง ข้อสองทำให้เขาไม่เติลตอออกนอกเส้นทางเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น”

อย่างไรก็ตาม ท่านยังไม่วางมือจากงานด้านสังคม ตั้งแต่ปี 2558 จนปัจจุบันท่านเป็นอนุกรรมการกิจการเด็กและเยาวชน ในกรรมการสังคมฯ ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) เป็นกรรมการและที่ปรึกษาในชุดอื่น ๆ ของ สนช. อีก 2 ชุด

เมื่อได้โลดเล่นอย่างเต็มที่ไปกับการทำงานอย่างที่มีฝันให้กลายเป็นจริงได้แล้ว ชีวิตของ รศ. ดร.คุณหญิงวิจินดาจึงนับเป็นตัวอย่างของการใช้ชีวิตอย่างคุ้มค่าและมีคุณค่ามากที่สุด

ท่านกล่าวทิ้งท้ายว่า “ดิฉันอยากได้อะไรก็ได้หมดแล้ว แต่ก็รู้ว่าสรรพสิ่งที่เราได้มาทั้งหมดในโลกนี้ เป็นเพียงของชั่วคราว ก็เลยอยู่กับความเป็นจริง ทำชีวิตที่เหลือในแต่ละวันให้ดีที่สุดก็พอ จึงไม่มีความฝันอยากทำอะไรอีก”

